

Carnet A. T. M.

A.T.M.-ul a devenit o prezență tot mai activă și eficientă în viața teatrală a țării: activitate intensă la sediu, deplasări frecvente în provincie (legate de înființarea sau de animarea proaspetelor filiale respective), acțiuni cu caracter artistic și tot mai reușite ședințe de lucru, preocupări obștești și profesionale...

Fixându-ne ca punct de plecare luna decembrie 1972, înregistrăm deplasări la sediile din Oradea și Satu Mare, unde s-a supus dezbaterii tema: „Teatrul, comuniune și mijloc de comunicare umană”; la Botoșani unde s-a pus în discuție tema: „Valoarea estetică a relației text-spectacol”. (Obiectiv imediat: înființarea filialei A.T.M., urmat de o deplasare la Mibăileni).

Revenind la sediul central, A.T.M.-ul organizează la scurt timp două întâlniri: una cu Cercul, supunând dezbaterii tema: „Cercul, artă a spectacolului” și alta, cu Teatrul „Ion Vasilescu”.

Importanța și eficiența programării dezbaterii cu slujitorii arenei (această pe nedrept neglijată și ignorată instituție teatrală) — e atestată de numeroasele luări de cuvânt ale participanților — slujitori ai instituției și reprezentanți ai presei. Bucuroși, dar ușor timorați — erau la prima lor „ieșire în lume” — artiștii cercului și-au pledat cauza făcând apel, în expunerile lor, la cele mai

prestigioase nume din istoria esteticii. Fără a intenționa (oare?) să ne țină o lecție de estetică, referatul directorului artistic Iosefini și cuvîntul directorului Boca, au fost concludente în acest sens. Și nu le putem reproșa intenția, mai bine zis „apărarea” pe care și-au lucrat-o cu seriozitate, dacă ne gîndim că se mai discută încă (și, pînă la edificare, nu mulți sînt aceia care-și riscă „prestigiul”, „personalitatea artistică”, cînd își pun semnătura pe o cronică de circ) dacă cercul e sau nu artă. Dezbaterea a înregistrat discuții competente, controversale ivite ducînd la concluzia imediată că slujitorii arenei cercului, slujitorii acestui mult gustat spectacol al anilor copilăriei, merită mai multă atenție din partea cronicarilor de teatru, dar și că apropierea de circ cere, mai ales în momentul de față, să se facă nu numai dinspre stal, ci și dinspre culise — acestea, din urmă, dezvăluindu-se ca o lume animată de o generoasă și permanentă dăruire scenică, dar și ca o lume cu specifice necazuri, probleme organizatorice și de climat artistic.

Întîlnirea cu colectivul teatrului „Ion Vasilescu” n-a servit, însă, decît drept pretext pentru niște discuții, privind climatul de lucru al acestui teatru unde neînțelegerile între secția de estradă și de proză generează o atmosferă deloc indicată vieții sănătos-creatoare a unui colectiv artistic.

Atingînd și deplin sau mai puțin deplin scopul inițial al întîlnirilor — dezbaterea problemelor privind creația artistică, rolul slujitorilor artei în educația estetică a maselor, importanța funcției lor sociale etc. — fapt notabil rămîne că asemenea dezbateri pornesc de la concret, de la viața vie în analiza fenomenului teatral. Ceea ce nu e deloc puțin.

I. T.

meridiane

„Piccolo Teatro” din Milano a instituit un concurs pe tema „cele mai bune idei pentru o piesă”. Sînt așteptate scurte expuneri ale temelor socotite ca potrivite pentru a fi dramatizate. Participanții își pot trimite lucrările în limbile germană, italiană, engleză, franceză și spaniolă. Comisia de examinare este prezidată de Giorgio Strehler.

Din New York se anunță două premiere de „musicals” dintre care unul pare a de-

veni un succes mondial, al doilea însă un eșec. La „Orfeum-Theater” pe o mică scenă, Joe Donovan a înscenat spectacolul muzical Rainbow (Curcubeul) de James Rado, unul din autorii celebrului spectacol Hair, în calitate de compozitor și textier, iar fratele său Ted Rado ca libretist. Personajul principal este „omul de rînd”, un soldat american căzut în Vietnam, pe care, ca în basme, lumea curcubeului îl readuce la viață.

Al doilea spectacol, Via Galactica, un musical de science-fiction, este regizat de englezul Peter Hall și este semnat de Galt McDermot. Piesa se petrece în anul 2972 și prezintă soarta unui in-

divid a cărui navă spațială a fost răpită de pirai ai spațiului cosmic. Critica newyorkeză a reacționat negativ.

Directorul teatrului din Düsseldorf, Ulrich Brecht, a tratat la Praga cu Pavel Kohout prezentarea, în premieră mondială, a noii sale comedii Bietul ucigaș.

Prestigiosul „Burgtheater” din Viena prezintă în această stagiune, printre altele, și piesa lui Eugen Ionescu Mac-